

[Indenrigsministeren]

og pensionsnævn og arbejdsmarkedsnævn. Disse hverv påhviler amtmændene som led i deres almindelige tjenestepligt, såfremt de af de respektive myndigheder anmodes herom.

Til *arbejdsministeren* (9/7 79) af:

Poulsgaard (FP):

»Hvor mange stillingsnedlæggelser skønner ministeren, at den aktion, som fem fagforbund har sat i gang i sommerlandet, vil medføre?«

(Spm. nr. 1173).

Begrundelse.

HK har i samarbejde med fire andre fagforbund nu startet busser, der kører rundt i landet for at kontrollere, om de unge får den tarifmæssige betaling.

Det er paradoksalt, at man i en tid, hvor der jamres over ungdomsarbejdsløshed, og hvor de unge ikke kan få arbejde, straffer de arbejdsgivere, der har taget en eller flere unge ind i sommerperioden.

Vi må også erindre, at vi har over 6.000 unge, der får socialhjælp, men det er måske efter ministerens og fagforbundenes mening bedre, end at de unge får arbejde.

Efterhånden er Danmark ved at sakke agterud i service over for turisterne, og det er givet, at denne aktion vil forringe serviceniveauet over for turisterne, og at landet dermed mister valutaindtægt.

Besvarelse (16/7 79):

Arbejdsministeren (Auken):

Så vidt jeg er orienteret, har den aktion, som HK, SID, Kvindeligt Arbejderforbund, Husligt Arbejderforbund og Hotel- og restaurationspersonalets Samvirke har iværksat i sommerlandet, til formål at sikre, at de unge får en rigtig aflønning for det arbejde, de udfører.

Formålet er altså ikke at hindre de unge i at få beskæftigelse i ferieperioden eller at hindre arbejdsgiverne i at ansætte dem.

Arbejdsministeriet er ikke i besiddelse af oplysninger om, hvor mange unge, der udfører arbejde, der ikke er dækket af en overenskomstmæssig aftale om løn- og arbejdsvilkår, eller hvor mange unge, der arbejder på vilkår, der ikke er overenskomstmæssige, og som følge deraf kan arbejdsministeriet

heller ikke udtale sig om, hvor mange unge aktionen tager sigte på.

Der er i øvrigt efter min opfattelse hidtil ikke i debatten om denne aktion fremført noget, der sandsynliggør, at i øvrigt sunde virksomheder skulle være nødsaget til at benytte sig af underbetalt arbejdskraft.

Til *arbejdsministeren* (9/7 79) af:

Jørgen Jensen (DKP):

»Vil ministeren benytte sine bemyndigelser ifølge arbejdsmiljølovens § 49 a til standse af brugen af epoxy i Danmark?«

(Spm. nr. 1174).

Begrundelse.

Sagen om anvendelsen af epoxy på rensningsanlægget Lynetten i København har aktualiseret spørgsmålet om ministerens bemyndigelser, der giver ham mulighed for at standse det uværdige spil om prestige i Københavns kommune, der spilles på bekostning af arbejderens sundhed.

Ministeren bør i denne forbindelse også tænke på, at brugen af epoxy på Lynetten kan bruges som pressionsmulighed overalt i landet over for arbejdere til at anvende dette stof.

Da der ydermere lader til at være alternative muligheder for anvendelse af materialer, der ikke skader sundheden, må alle forudsætninger være givet for, at ministeren kan bruge sin bemyndigelse.

Besvarelse (18/7 79):

Arbejdsministeren (Auken):

§ 49 a, der blev indføjet i arbejdsmiljøloven ved lov nr. 247 af 8. juni 1979, giver arbejdsministeren hjemmel til at indføre et anmeldessystem for stoffer og materialer, og til at give regler om oprettelse m.v. af et register for stoffer og materialer, men bestemmelsen giver ikke hjemmel til at indføre forbud mod enkelte stoffer og materialer som f.eks. epoxy.

Derimod indeholder arbejdsmiljølovens § 49, stk. 2, en bemyndigelse til at give regler om forbud imod fremstilling, import og anvendelse af særlig farlige stoffer og materialer. Denne bestemmelse er udbygget ved § 49 c, stk. 2, der giver arbejdsministeren bemyndigelse til at udstede regler om, at stoffer